

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľky **V. K.**, bytom Š. č. 117/3 B, L., zastúpenej JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom so sídlom Dr. Herza 12, Lučenec, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o výšku úrazovej renty**, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. novembra 2010, č. k. 21Sd/147/2010-31, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. novembra 2010, č. k. 21Sd/147/2010-31, **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke do rúk jej právneho zástupcu JUDr. Róberta Gombalu náhradu trov konania v sume **77,29 €** do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie číslo BA-72396/2010 z 24. mája 2010, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka, ktorá utrpela poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 5. decembra 1995, má podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení od 1. januára 2004 nárok na úrazovú rentu v sume 45,25 € mesačne až do zmeny skutočností rozhodujúcich na nárok na úrazovú rentu, jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zákona o sociálnom poistení. Krajský súd mal

za preukázané, že u navrhovateľky bola 5. decembra 1995 zistená choroba z povolania, od 24. septembra 1996 do 21. februára 1997 bola práceneschopná, od 4. februára 1997 bola preradená na prácu pomocného robotníka v „tunelke“ a od 6. mája 1998 poberala čiastočný invalidný dôchodok. Od 24. februára 1997, t. j. od preradenia na prácu pomocného robotníka, vznikol navrhovateľke nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti, ktorý trval aj k 31. decembru 2003. Krajský súd konštatoval, že odporkyňa pri výpočte úrazovej renty správne vychádzala z pravdepodobného zárobku za štvrtý kvartál roku 1996 v sume 9058,33 Sk podľa potvrdenia zamestnávateľa Slovmag Lovinobaňa, a.s. z 23. apríla 1997, keďže navrhovateľka v rozhodnom období neodpracovala 22 dní. Keďže odporkyňa nerealizovala valorizáciu pravdepodobného zárobku rozhodujúceho pre výpočet náhrady za straty na zárobku podľa zákona č. 320/1993 Z. z. o úprave náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a vydaných opatrení MPSVaR SR za roky 1998 až 2002 pri aplikovaní ustanovenia § 201 ods. 2 zákona č. 311/2001 v znení zákona č. 210/2003 účinného od 1. apríla 2002, výpočet náhrady za stratu na zárobku, ktorá sa od 1. januára 2004 transformovala na úrazovú rentu podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. krajský súd považoval za nesprávny a nesúladný so zákonom. Vzhľadom na túto skutočnosť krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil pre nesprávne právne posúdenie a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá nesúhlasila s právnym názorom krajského súdu o spôsobe valorizácie pravdepodobného zárobku rozhodujúceho pre výpočet náhrady za straty na zárobku. Poukázala na skutočnosť, že podľa § 201 ods. 2 Zákonníka práce účinného od 1. apríla 2002, výšku percenta a obdobie, za ktoré sa bude náhrada za stratu na zárobku upravovať, mal ustanoviť osobitný predpis, ktorý však nebol schválený a preto nebolo možné toto ustanovenie v praxi aplikovať a naďalej sa používal spôsob valorizácie podľa zákona č. 320/1993 Zb. Podľa jej názoru nie je možné valorizovať už valorizovanú náhradu za stratu na zárobku tak, ako to požaduje navrhovateľka a bolo by to v rozpore so Zákonníkom práce. Z toho dôvodu navrhla, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 24. mája 2010 potvrdí a trovy konania znáša navrhovateľka.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a priznal jej náhradu trov konania za jeden úkon v sume 57 € + paušál 7,41 € + 20% DPH, spolu v sume 77,29 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o úrazovej rente navrhovateľky podľa § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Podľa § 272 ods. 3 zákona náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to *v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003*. Na zvyšovanie úrazovej renty platí § 82 primerane.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že u navrhovateľky bola 5. decembra 1995 zistená choroba z povolania a po preradení na prácu pomocného robotníka v tunelke od 4. februára 1997 jej vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku. Od 6. mája 1998 poberala čiastočný invalidný dôchodok.

Z obsahu administratívneho spisu však nie je možné jednoznačne zistiť v akej výške bola navrhovateľke náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (ďalej len „náhrada“) vyplácaná k 31.12.2003 a teda v akej výške ju mala odporkyňa podľa § 273 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z. prevziať a naďalej vyplácať ako úrazovú rentu. V administratívnom spise sa nachádzajú len neúplné fotokópie, z ktorých vyplýva neoverený záver, že náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti navrhovateľke vyplácala Slovenská poisťovňa, a.s. pobočka Lučenec, ktorá k 31.12.2003 zistila údajný preplatok na tejto náhrade. Nie je však uvedená suma, v akej náhrada navrhovateľke k 31. decembru 2003 patrila; jej výška bola a je medzi účastníkmi sporná. Administratívny spis je neúplný a neoriginálny, čo samo osebe by bolo dôvodom zrušenie rozhodnutia odporkyne podľa § 250j ods. 3 O.s.p.

Keďže navrhovateľke nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vznikol 4. februára 1997 a tento nárok trval k 31. decembru 2003 a aj po tomto dni, odporkyňa bola povinná prevziať výplatu úrazovej renty vo výške, v ktorej náhrada patrila.

Výpočet náhrady straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, ktorý vykonala odporkyňa je v skutočnosti rozhodovaním *o výške tejto náhrady pred 1. januárom 2004 a na takéto rozhodovanie odporkyňa nie je oprávnená*. Na rozhodnutie o tom, v akej výške náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti patrila k 31.12.2003, je v zmysle § 273 ods. 11 zákona príslušný všeobecný súd v občiansko-právnom konaní.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nedostatočne zistila skutočný stav veci a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, aj keď pre zrušenie rozhodnutia odporkyne boli dané iné dôvody.

V ďalšom konaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250Ja ods. 4 O.s.p.). Jej úlohou bude postupovať v zmysle vyššie uvedeného a zistiť, v akej výške náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti patrila k 31.12.2003 a vyžiada si všetky relevantné podklady od Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s., prípadne aj od navrhovateľky. Pokiaľ výšku vyplácanej náhrady navrhovateľka spochybňuje a tvrdí, že jej patrila v inej, vyššej sume, odporkyňa zistí, či o jej výške k 31.12.2003 rozhodol súd, resp. odkáže navrhovateľku, aby sa určenia výšky náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti, aká jej podľa jej tvrdenia patrila k 31.12.2003, domáhala na súde v občiansko-právnom konaní. Do predloženia právoplatného rozhodnutia súdu bude odporkyňa vyplácať úrazovú rentu v sume doteraz vyplácanej, ktorej výšku k 31.12.2003 nespochybňuje ani odporkyňa a považuje ju za správnu. Na základe prípadného právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady 31.12.2003 odporkyňa znovu rozhodne o žiadosti navrhovateľky o zvýšenie úrazovej renty v súlade s § 112 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 v spojení s 224 ods. 2 O.s.p., vzhľadom na úspech navrhovateľky v odvolacom konaní. Odporkyňa uložil uhradiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby

(vyjadrenie z 12. januára 2011 k odvolaniu odporkyne) á 57 € podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. + 1 x režijný paušál 7,41 €, spolu 64,41 € + 20 % DPH (12,88 €), celkom 77,29 €,

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská